

۱۴

دعواهای سیاسی مانع توسعه فناوری کشور

شیردهی نوزاد را به بهانه کرونا متوقف نکنید

۱۵

روای زنده جوانی ماجرای رویای ۲ جوان که با کمک شما به حقیقت می‌رسد

روای زنده جوانی

زندگی

چهارشنبه ۲۲ ۱۵ مرداد ۱۳۹۹ :: شماره ۵۷۲۴

۱۶

۱۳ جامه

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

#تشنگی_ابوذر

لواسانی از تهران:

به علت آبیاری نشدن درختان از پل اول بلوار ابوذر تا پل دوم، برگ درختان زرد شده و درحال خشک شدن است.

#بدحسابی_بانک

یک شهروند:

از خرداد ماه تاکنون که ۳۰ درصد سهام عدالت‌م را نزد بانک صادرات فروختم، تمام وجه آن به حسابم واریز نشده است!

#ازدواج_گران

شهپازی از ورامین:

بسیاری از جوانان به علت گرانی و تورم بسیار زیاد از ازدواج دوری می‌کنند و علاقه‌ای به تشکیل خانواده ندارند که متأسفانه این موضوع در سال‌های آتی مشکلات بسیار زیادی را در جامعه به وجود می‌آورد.

#کیفیت_نت

نایینی از تبریز:

نه تنها قیمت بسته‌های اینترنت گران شد بلکه کیفیت آنتن دهی اپراتورها نیز کاهش پیدا کرده است. وگاهی اینترنت قطع می‌شود.

#گرانی_موایل

صدافت از تهران:

با وجود وعده مسؤولان نسبت به ارزان شدن قیمت تلفن همراه، ولی نه تنها قیمت‌ها کاهش پیدا نکرد، بلکه گرانتر نیز شد.

#هجرت_تاریکی

پناهی از تهران:

بلوار هجرت واقع در منطقه ۴ شهرداری تهران بدون روشنایی است و رانندگی در شب برای رانندگان سخت و دشوار است. علاوه بر این رفت‌وآمد در تاریکی برای شهروندان با خطراتی همراه است.

جوابیه

در پی درج پیامی در روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۹/۳/۲۰ با عنوان «آسفالت رودهن»، مشاور ریاست و مدیر روابط عمومی سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای وزارت راه و شهرسازی با ارسال نمایی اعلام کرد: در محور رودهن- بومهن عملیات راهداری و نگهداری جاری محور شامل لکه‌گیری، درزگیری، چاله‌پرکنی و... به صورت مداوم در طول سال انجام می‌شود.

با عنایت به صدور مجوز و تأمین اعتبار لازم، لکه‌گیری هندسی محور هم در دستور کار است که پس از انجام فرآیند مناقصه و انتخاب پیمانکار ذی صلاح اقدام لازم انجام خواهد شد.

لیلا شوقی

جامعه

حالا هر روز، ویروس کرونا حدود ۲۰۰ نفر از هموطنان مان را به کام مرگ می‌کشاند و هر روز هم در بدن بیش از ۲۵۰۰ نفر مهمان می‌شود؛ اگر تا هفته گذشته، بسیاری از شهرها در وضعیت هشدار قرار داشتند، حالا اما این شهرها در وضعیت قرمز قرار گرفته‌اند؛ اتفاقی که برای پایتخت پرجمعیت هم افتاده است. این روزها با هر کدام از مدیران حوزه سلامت که حرف می‌زنیم، از این می‌گویند که تنها راه مدیریت بیماری، زدن ماسک، رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی و اجتناب از تردد غیرضروری است. مساله‌ای که رضا ملک‌زاده، رئیس کمیته علمی ستاد ملی مبارزه با بیماری کرونا و معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت و درمان هم در طول مصاحبه‌اش باها آن را تکرار می‌کند. او معتقد است رفتار ویروس تغییر کرده و حالا بارها خطرناک‌تر از ویروسی است که در چین به دنیا آمده بود. از نظر او، ویروس کرونا با ویروس‌هایی که پیش از این در دنیا همه‌گیر شده بود، متفاوت است. ویروسی که حتی دولت‌ها هم در جنگ با آن، شکست خورده‌اند و قدرت مدیریت آن را ندارند؛ درست مثل اتفاقی که در ایران رخ داده است. ملک‌زاده البته توپ را درباره آمار بالای مرگ‌ومیر این روزها به زمین مردم می‌اندازد و می‌گوید اگر دولت نتوانسته است بیماری را کنترل کند، به این دلیل بوده که مردم به توصیه‌های ستاد ملی مبارزه با کرونا گوش نداده‌اند. او همچنین معتقد است که در شرایط فعلی کشور اعمال شرایط قرنطینه تنها راهکار جلوگیری از شیوع بیشتر کروناست، اما می‌گوید چون این کار موجب بیکاری میلیون‌ها نفر می‌شود، دولت از انجام آن پرهیز می‌کند.

کرونا چقدر قوی‌تر شده است؟

ویروسی که ما امروز در ایران می‌بینیم، نسبت به آن ویروسی که در وهان چین منتشر شده بود، هم قدرت و هم سرعت تکثیرش بیشتر شده است. زمانی که ویروس وارد اروپا و کشور ایتالیا شد، جهش پیدا کرد. در این مدت، ویروس کرونا، ۲۰۰ تا ۳۰۰ جهش داشته است و می‌دانیم که امروز میزان تکثیر ویروس بین سه تا ۹ برابر شده است. البته بیشتر جهش‌ها، ویروس را به اصطلاح، از نظر بیماری‌زایی، قوی‌تر نکرده‌اند و تنها جهشی که در ایتالیا رخ داد، باعث شد قدرت ویروس بیشتر شود. حالا پروتئین موجود در ویروس دارد بیشتر به آن می‌چسبد تا انتقال راحت‌تری داشته باشد و همین نکته توانایی انتقال ویروس را افزایش داده است.

چرا این قدر از نظر علمی از کرونا عقب هستیم و مدام فرضیه‌ها تغییر می‌کند؟

همه کشورها همین‌طورند و از همه بدتر نیز کشورهای آمریکا و برزیل هستند. در همه کشورهایی که مسؤولان بیماری بیداد می‌کنند، همین باعث شده است که از کرونا عقب بقیتم. مشکل ایران این است که به دلیل شرایط فرهنگی، همبانی‌های خانوادگی، اجتماعات و مراسم در اعماق فرهنگ جامعه رسوخ کرده است. اما حالا زمان این اجتماعات نیست و مردم باید اینها را فراموش کنند.

اما این روزها دولتمردان هم تصمیم به برقراری اجتماعات دارند، مثلا قرار است که کنکور و برگزاری

برخی از کشورها، مانند چین و ویتنام، خیلی خوب توانسته‌اند بیماری را کنترل کنند؛ زیرا هم مسؤولان و هم مردم حرف گوش کردند و ویروس را جدی گرفتند. این اولین بار است که ویروسی این چنین رفتار می‌کند؛ پیش از این هیچ ویروس و میکروبی وجود نداشت که بتواند با این سرعت از فردی به فرد دیگر منتقل شود. وقتی که مسؤولان و مردم با وزارت بهداشت همکاری نکنند، کار خوب جلو نمی‌رود. علت این‌که

می‌گیرند.

مدیران می‌گویند به دنبال ایمنی جمعی نیستند، اما سیاست‌هایی اجرا می‌شود که به این گمانه‌زنی دامن می‌زند.

به طور کلی حرکت به سمت ایمنی جمعی يك كار غيراخلاقی و غیرانسانی است. اگر واکنشی داشتیم ما این کار را انجام می‌دادیم. حالا اما نه ما در وزارت بهداشت و نه رئیس جمهوری هیچ‌کدام به ایمنی جمعی و این‌که همه مردم باید بیمار شوند، اعتقاد نداریم. ما معتقدیم مردم باید نکات بهداشتی را رعایت کنند تا تعداد کمتری به این بیماری مبتلا شوند؛ مانند بسیاری از کشورهای دیگر دنیا.

ولی از بازگشایی‌های یکی دو ماه گذشته این‌طور به نظر می‌رسد که دولت به سمت مدیریت ایمنی جمعی رفته است.

حقیقت این است که بیماری کرونا، مشکلات بیکاری و اجتماعی زیادی را به همراه داشته. اما مهم‌ترین بحث ما، سلامت مردم است و این موضوع در اولویت وزارت بهداشت قرار دارد.

آیا اولویت دولت هم سلامت مردم است؟

دنیا در مقابله با این ویروس، تقریباً شکست خورده است. در یکی از شهرهای ویتنام سه مورد مبتلا به کووید-۱۹ پیدا شد، بلافاصله دولت این شهر را بست و آن سه نفر و خانواده‌هایشان را پیدا کرد و جلوی انتشار ویروس را گرفت. مقابله با این ویروس شبیه یک جنگ است، ولی ما این ویروس را خیلی ساده گرفته‌ایم.

شما با قرنطینه موافقید؟

بله، در شرایط امروز که سطح همه‌گیری بیماری به اوج رسیده است، تنها قرنطینه می‌تواند مشکل را از بین ببرد.

پس چرا دولت قرنطینه را سخت و سخت اجرا نمی‌کند؟

یکی از دلایل اصلی این است که قرنطینه خیلی از افراد را بیکار می‌کند. بسیاری از ایرانی‌ها روزمزد هستند. تنها ۴/۵ تا پنج میلیون کارمند در کشور وجود دارد. بقیه افراد باید با فعالیتشان زندگی کنند. بنابراین آنچه موجب می‌شود دولت‌ها و ارگان‌ها به سمت بازگشایی بروند، مشکلات اجتماعی است که در پشت کووید-۱۹ وجود دارد. قرنطینه و محدودیت‌ها، ابعاد اجتماعی زیادی دارد، ولی قطعاً بعد از بازگشایی‌ها نیز دستورات بهداشتی باید رعایت شود. لذا این طور نیست که دولت نمی‌خواهد مراقب جان مردم باشد، موضوع اینجاست که نمی‌تواند.

آیا تصمیم‌گیران دولتی به نظر کارشناسان احترام می‌گذارند و آنها را اجرا می‌کنند؟

ببینید، خیلی از تصمیم‌گیری‌ها هم دست دولت نیست. بعضی از آنها به نهادهای عمومی برمی‌گردد. اما رئیس شورای شهر تهران معتقد است، دولت به

کرونا رانت می‌دهد. مادر جلسات ملی ستاد مبارزه با بیماری کرونا همیشه از همه اعضا کمک گرفته‌ایم. معتقدم امروز برخی افراد در دولت، اهمیت موضوع را نمی‌دانند. به نظرم آنها هنوز فکر می‌کنند این ویروس هم شبیه بقیه بالاست. درست است که در بین هزار نفری که به این ویروس هاست، اما تأکید می‌کنم ویروس کرونا، با بقیه ویروس‌ها فرق دارد و قدرت انتقال و انتشارش بالاست. درست است که در بین هزار نفری که به این ویروس مبتلا می‌شوند، ممکن است یک نفر فوت کند؛ اما همین، آمار بالایی برای یک بیماری ویروسی محسوب می‌شود.

این‌که برخی دولتی‌ها اهمیت ویروس را نمی‌دانند، تقصیر شما نیست که این موضوع را برای آنها توضیح ندادید؟

شاید بحث‌هایی باهم داشته باشیم، اما در نهایت حرف ما را گوش می‌دهند. به نظر محسن هاشمی، رئیس شورای شهر در طغیان دوباره کرونا، مردم ۳۰ درصد و دولت ۷۰ درصد نقش دارد، نظر شما چیست؟

به طور کلی نه در ایران، بلکه در همه کشورها، ویروس اول جدی گرفته شد و بعد از بازگشایی‌ها خیلی‌ها نسبت به رعایت پروتکل‌ها بی‌توجه بودند. حتی کشورهایی که خیلی خوب توانسته بودند در ابتدا بیماری را مدیریت کنند، دوباره با شیوع ناگهانی ویروس مواجه شدند. حالا بسیاری از کشورها مجدداً به این نتیجه رسیده‌اند که مسائل پیشگیری را باید به طور جدی در ابعاد اجتماعی رعایت کنند.

پس چرا طرح ترافیک تا همین چند روز پیش هنوز اجرا می‌شود؟

این سوال را باید از کسانی که طرح را لغو نمی‌کردند، بپرسید. موضع ما در وزارت بهداشت که بارها هم تکرار کرده‌ایم، این است که در این شرایط هر نوع فعالیتی که منجر به تجمع می‌شود و یکی از آنها هم حمل‌ونقل عمومی است، باید سریع‌تر متوقف شود.

به نظر شما، مترو چقدر آلوده است؟

۲۶ تا ۲۷ درصد سرفه‌های بین شهری از طریق مترو انجام می‌شود و در بسیاری از شهرهای دنیا که متروی مهمی دارند، مانند شهر نیویورک، نرخ مرگ‌ومیر نیز بسیار بالاست. در این شرایط راه حل شما برای کاهش تردد‌های بین شهری چیست؟

هیچ راه‌حلی برای آن وجود ندارد؛ زیرا اگر به همه اجازه دهیم خودروهایشان را بیرون بیاورند، هوا را آلوده می‌کنند و این بر مشکلات ویروس کرونا اضافه می‌کند. این مساله از جمله همان موضوعاتی است که می‌گویم هنوز کسی نتوانسته راه‌حلی برای آن پیدا کند.

ویروس ناشناخته کرونا

هر روز نکته علمی جدیدی درباره کرونا کشف می‌شود؛ مثلاً تا دیروز انتقال کرونا از راه هوا منتفی بود، اما حالا همه می‌دانند کرونا در هوا منتشر می‌شود یا به طور مثال، اگر تا دیروز ادعا می‌شد ماسک‌های سه‌لایه قابل شست‌وشوست، حالا ثابت شده است که این ماسک‌ها بعد از حداکثر هشت ساعت باید تعویض شوند. این اتفاقات هم مردم و دانشمندان را گیج کرده است.

فضای بسته ممنوع: ویروس در هوا قابل انتقال است. اگر در این فضا کولر هم وجود داشته باشد، ویروس قابلیت چرخش پیدا می‌کند و به راحتی منتقل می‌شود.

ماسک: بهترین راه این است که ماسک پارچه‌ای درست کنید و درون ماسکتان هم دستمال کاغذی بگذارید. مطالعات نشان داده است که ماسک پارچه‌ای تا ۹۰ درصد مشابه ماسک‌های گران‌قیمت می‌توانند در مقابله با بیماری مقاوم باشند، بنابراین می‌توانید از ماسک پارچه‌ای استفاده کنید و هر روز هم آن را بشویید.

همه جا خطرناک است: هیچ منطقه امنی وجود ندارد، ما به طور مشخص نمی‌توانیم بگوییم کدام نقطه از تهران یا هر شهری که در منطقه قرمز قرار دارد، ایمن و کدام یک آلوده است. در هر نقطه‌ای از شهر که در آنجا تجمع زیاد است، آلودگی هم بیشتر است.

واکسن: دستیابی به واکسن هم برای ما و هم برای کشورهای دیگر، قطعاً تا حدود یک سال دیگر امکان‌پذیر نیست. اگر خبر امیدوارکننده‌ای منتشر می‌شود، به آن معناست که دانشمندان در حال تلاش‌اند.

فرآیند ساخت واکسن طولانی است و قرار است که یک داروی بی‌رحم و بی‌ضرر تولید بشود. واکنشی برای گروه‌های خاص: استفاده از واکسن کرونا برای همه مناسب نیست. اولویت استفاده از واکسن برای کسانی است که بیشتر از همه در معرض ابتلا قرار دارند، یعنی کادر درمان، افراد مسن و کسانی که دچار بیماری‌های زمینه‌ای هستند.

ابتلای دوباره بیماران بهبودیافته: هنوز به طور دقیق نمی‌دانیم، کسی که از قبل بیمار شده است، امکان ابتلای دوباره دارد یا خیر.

استنباط ما این است زمانی که عفونت در بدن کسی وجود دارد، ایمنی خوبی در مقابل بیماری دارد و احتمال ابتلای دوباره به بیماری کم است. تا به حال، از نظر علمی، ابتلای دوباره ثابت نشده است، البته شاید مدت زمان ماندگاری عفونت در بدن بیش از ۶۰ روز باشد و فرد فکر کند دوباره مبتلا شده است.

